

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 17 MAART 2011 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN DE GEMEENTE HAARLEM
--

Aanwezig de leden en plaatsvervangende leden:

De heren Aynan (PvdA), Azannay (GroenLinks), Hagen (Trots), Van den Raadt (Trots), Schrama (Haarlem Plus), Snoek (CDA), Stapelkamp (Haarlem Plus) Veen (VVD) en Vrugt (Actiepartij) en de dames Breed (D66), Bultsma (CDA), Drogdrop (SP), Huyse (GroenLinks), Kerbert (D66), Koper (PvdA) Langenacker (PvdA), Leitner (D66) en Özogul-Özen (SP)

Mede aanwezig: mevrouw Hoffmans (voorzitter), de heren Van der Hoek (wethouder) en Nieuwenburg (wethouder) en mevrouw Taets van Amerongen (griffier)

Verslag: G-J. Timmermans (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 20.10 uur en heet iedereen van harte welkom, in het bijzonder de mensen op de publieke tribune.

2. Spreektijd voor belangstellenden

Er hebben zich geen sprekers gemeld.

3. Vaststellen agenda

De **voorzitter** stelt vast dat niemand het woord wil voeren over agendapunt 6. Dat gaat dus als hamerstuk naar de raad.

Wethouder **Van den Hoek** kondigt aan na afloop van de openbare vergadering nog een vertrouwelijke mededeling te willen doen in beslotenheid.

De agenda wordt verder conform het voorstel vastgesteld.

4. Conceptverslagen van de commissie Samenleving d.d. 3 maart 2011

Mevrouw **Breed (D66)** wil op pagina 8 de laatste zin van het eerste deel van haar bijdrage wijzigen in: 'Corporaties, zorg- en welzijnsinstellingen werken al op veel beleidsterreinen samen. Vanuit die integraliteit moeten ze echter leuren om hun cliënten onder de aandacht te brengen van instanties die verder kunnen helpen.'

Op pagina 10 dient in de eerste bijdrage van de PvdA een punt gezet te worden na het woord afloopt. De zinsnede 'rond 1 december van dit jaar' dient te worden geschrapt.

Op pagina 11 dient de tweede zin in de bijdrage van mevrouw Bultsma te worden gewijzigd in: 'Zij zegt dat in de paragraaf Dilemma informatietechnologie IT wel wordt genoemd, maar verder nergens meer wordt genoemd.' In de zin die begint met Quickwin 4 dient na het woord 'vrijwilligers' te worden toegevoegd 'en zelfredzaamheid'.

Met deze wijzigingen wordt het verslag vastgesteld.

5. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

Mevrouw **Özogul (SP)** deelt mee dat haar net het bericht bereikt heeft dat Viva! per 15 maart collectief ontslag heeft aangevraagd voor het personeel. Over deze kwestie wil zij bij de rondvraag een vraag stellen aan wethouder Van den Hoek.

De heer **Aynan (PvdA)** wil een vraag over een andere zorgverlener stellen aan wethouder Van den Hoek.

De heer **Veen (VVD)** wil een vraag stellen aan wethouder Van den Hoek.

De heer **Azannay (GroenLinks)** eveneens.

Mevrouw **Kerbert (D66)** heeft twee vragen voor wethouder Van den Hoek en een voor wethouder Nieuwenburg.

Er zijn geen mededelingen.

Ter advisering aan de raad

6. Benoeming bestuursleden Stichting Spaarnesant

Geen bespreking gevraagd. Het voorstel gaat als hamerstuk naar de raad.

Overige punten ter bespreking

7. Unilocatie: burgerinitiatief, insprekteksten e.a., artikel 38 vragen en proces

De **voorzitter** stelt voor eerst de insprekers aan het woord te laten, vervolgens de indieners van het burgerinitiatief en dan de commissie te laten spreken over het burgerinitiatief, dan wethouder Van den Hoek een korte inleiding te laten geven om daarna de commissie aan het woord te laten over de andere stukken, waaronder de vierde voortgangsrapportage. Vandaag is ook nog een brief van het college binnengekomen met in het kort de historie van dit besluitvormingstraject. De vergadering stemt in met deze wijze van behandeling.

Insprekers

De heer **De Gruijter**, secretaris van de wijkraad Heiliglanden-de Kamp, spreekt de bezorgdheid van de wijkraad uit over de wijze waarop die door de gemeente betrokken wordt bij de behartiging van de belangen van bewoners. Volgens artikel 10 van de verordening zou dat bij deze kwestie in een vroeg dienen te geschieden. Dat uitgangspunt is hier geen recht gedaan volgens spreker. In een brief heeft de wijkraad elf argumenten tegen de keuze van de beoogde locatie vermeld. Korthedshalve brengt hij er hiervan zes naar voren:

- De dwingende keuze voor het centrum of onmiddellijke omgeving als voorkeurslocatie voor een unilocatie is niet onderbouwd. Een plek buiten het centrum verdient de voorkeur, zoals de wijkraad Binnenstad reeds lang als standpunt heeft.
- De keuze wordt gemaakt op basis van financieel-economische criteria. De gemeente gaat voorbij aan zaken als overlast, veiligheid en leefbaarheid
- De locatie voldoet niet aan de gestelde ruimtelijke eisen en heeft geen buitenruimte.
- De Gedempte Oude Gracht zal inboeten aan aantrekkelijkheid als belangrijke entree voor bezoekers van Haarlem. Ook het ondernemersklimaat zal worden aangetast.
- In de onmiddellijke omgeving is geen bewaking of cameratoezicht. Er drijven weer hangplekken en bronnen van overlast of criminaliteit te ontstaan.
- Er is geen permanente bewaking bij de Kampgarage en omgeving. De kat wordt op het spek gebonden.

Daarom verzoekt de wijkraad dringend terug te komen op de beslissing om een haalbaarheidsonderzoek naar deze locatie uit te voeren.

Mevrouw **Baars** zegt te vrezen dat de opvang van zo veel onstabiele mensen in één pand op 300 meter van dé winkelstraat van Haarlem zal leiden tot overlast en vernieling op straat. Maar dat lijkt de raad in haar ogen worst te wezen. Na het om zeep helpen van de garage ziet zij dit als een tweede aanval op haar buurt en gezin. Zij ziet er van komen dat zij gedwongen wordt te verhuizen en dat de buurt verwordt tot een achterbuurt met grote waardevermindering of zelfs onverkoopbaarheid van de huizen. Zij vraagt zich af wie haar gezin beschermt en hoeveel vergeefse telefoontjes het zal duren voordat de

politie klachten serieus gaat nemen. Zij maakt zich ook veel zorgen om de kwetsbare mensen die nu nog rustig op straat kunnen zijn, maar makkelijke slachtoffers zullen worden dankzij de grillen van de gemeente. De burgemeester suggereerde op de informatiebijeenkomst hekken te plaatsen. In haar ogen insluiten van bewoners om verslaafden de ruimte te geven. De parkeergarage naast de beoogde unilocatie zal volgens haar een eldorado voor dieven en worden en één groot toilet. Moet dat het gastvrij Haarlem worden waar de burgemeester zo graag van rept? Zij acht dat merkwaardige verleidingskunsten. Verder denkt zij dat de bewoners op deze manier worden opgezet tegen een groep burgers die ook moeten kunnen wonen. Dat betreurt zij. Zij werkt immers zelf in de zorg. Zij wenst niet het etiket van nimby opgeplakt te krijgen, maar voelt zich iemand die 'stands up for her rights'. Zij vindt dat zij en haar buurtgenoten recht hebben op een veilige, leefbare buurt en een goed onderkomen. Als het de gemeente ernst is met haar sociaal voelen dan moet zij een passende oplossing zoeken met een geschikte buitenruimte. Als dit plan door de strot geduwd wordt dan zullen zij er alles aan doen om de leugenachtige gang van zaken naar buiten te brengen. Ze zijn het zat.

De heer **Pollé** van het Actiecomité UnilocatieNee onderscheidt vier onderwerpen rond deze kwestie. Ten eerste is er de vraag of de verschillende doelgroepen wel gebaat zijn bij een unilocatie. Daarover zal de heer De Vries van de Landelijke Vereniging voor Dak- en Thuislozen het woord voeren. Ten tweede zal bij het burgerinitiatief de vraag aan de orde komen of de locatie voldoet aan de gestelde eisen en past binnen bestemmingsplannen. Ten derde zullen enkele bewoners ingaan op de gevolgen voor de buurt. Spreker zelf wil het nu hebben over de vormgeving en democratische toetsing van het politiek-bestuurlijke besluitvormingstraject.

Hij wil uitleggen hoe bij burgers het gevoel is ontstaan dat er schijndemocratie en achterkamertjespolitiek wordt bedreven, waarbij de raad niet tijdig, juist en volledig is geïnformeerd door de wethouder. Het verbaast hem dat er een besloten vergadering op 6 januari nodig was alleen maar om te besluiten tot een haalbaarheidsonderzoek. Wat viel daar te verbergen? De partijen stellen er geen kritische vragen, wat volgens spreker moeilijk te rijmen valt met de controlerende taak van de raad. Dat de burger het controlerend zicht op de gang van zaken in het bestuur wordt onthouden door die beslotenheid, acht hij ondemocratisch. Op de informatieavond is het duidelijk dat alleen het college voorstander is van deze locatie. Burgers willen op de volgende vergadering van deze commissie hun verontrusting uiten om hun invloed uit te oefenen. Ze worden echter in de maling genomen, omdat het besluit voor het haalbaarheidsonderzoek al genomen is, zoals blijkt in de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad. Alleen de Actiepartij verzette zich tegen deze gang van zaken.

Intussen hadden de media melding gemaakt van een 'geheim document', besloten overleg en het lekken van informatie. Dat versterkte het beeld dat de gemeente iets te verbergen heeft. Het verslag van de heer Bijlsma over zijn onderzoek naar het lekken van informatie staat inmiddels op de website van de gemeente. Deze transparantie acht spreker toe te juichen, temeer daar het verslag enkele opmerkelijke inzichten oplevert. Er staat bijvoorbeeld te lezen dat er in mei 2010 een eerste presentatie heeft plaatsgevonden over de mogelijkheden van deze locatie en dat de behandelend ambtenaar na verloop van tijd merkte dat een vertegenwoordiger van een cliëntenraad onderhands informatie over deze presentatie had gekregen. Dat doet op zijn minst vermoeden dat er vóór mei 2010 al enig onderzoek verricht was. Hij is benieuwd of de commissie deze presentatie heeft gezien.

De **voorzitter** wijst spreker op het overschrijden van zijn spreektijd. De heer **Baars** van hetzelfde comité vervolgt daarop het betoog.

De heer **Baars** refereert aan een mail die de gemeentelijk projectleider op 19 augustus stuurde naar een vertegenwoordiger van de cliëntenraad van het Leger des Heils. Spreker laat een kopie van het verslag met daarin de tekst van die mail ronddelen. In die mail staat dat het haalbaarheidsonderzoek de volgende week gereed zou zijn en dan met de partijen kon worden besproken. Spreker vraagt zich af hoe deze klare taal te rijmen valt met het besluit van de gemeenteraad in februari 2011 om een haalbaarheidsonderzoek naar deze locatie in te stellen. Hij vindt het niet vreemd als de burgers van Haarlem dan vragen stellen bij het democratisch proces en de gemeente verdenken van achterkamertjespolitiek. Het haalbaarheidsonderzoek was immers al klaar, maar naar de raad en naar buiten toe deed men het voorkomen alsof dat langs democratische weg nog besloten moest worden.

Het geeft volgens hem aan dat de twee portefeuillehouders wel erg graag deze locatie willen realiseren, ten koste van alles om die bezuiniging van vier ton te halen. Het welbevinden van verslaafden, dak- en thuislozen en omwonenden lijkt voor hen niet belangrijk.

Spreker zegt dat er voor het actiecomité maar één uitkomst kan zijn: een nieuw, objectief en openbaar onderzoek naar alle mogelijke locaties, gekoppeld aan een besluit om af te zien van de unilocatie op deze plek. Het comité is benieuwd welke politieke gevolgen de commissie en de raad willen geven aan deze in hun ogen onacceptabele werkwijze van burgemeester en wethouder.

De dames Krijgsman en Van Loon melden dat zij afzien van hun aangevraagde spreektijd.

De heer **Takes** van het actiecomité memoreert dat Haarlem in de jaren negentig beperkte ervaring heeft opgedaan met opvang en behandelen van diverse groepen op één locatie. Omdat bleek dat groepen elkaar daar beïnvloedden en eerder neigden tot hospitalisering, is daarna gekozen voor aparte locaties. Van een beloofd onderzoek naar onder meer de overlast van meer verplaatsingen van de cliënten voor buurtbewoners is daarna niets meer gehoord. Een toelichting van de wethouder op dat punt lijkt hem gewenst. Die voert nu deze nooit onderzochte overlast voor een draai in het beleid dat stoelt op niet onderbouwde verwachtingen. Nieuw onderzoek heeft juist aangetoond dat de overlast onbeheersbaar wordt bij concentratie.

In het vorige beleid moesten de verschillende locaties voldoen aan per doelgroep en functie verschillende eisen. Daklozen moesten aan een doorgaande weg en niet in een verblijfsgebied waar ze in de buurt zouden gaan rondhangen. Ook verslaafden hoefden niet per se een plek in het centrum te hebben. Dankzij particuliere bewakingsdiensten bij elke locatie is de overlast minder geworden. Maar de bewoners van het centrum ervaren die nog steeds als onredelijk veel.

Bezuinigingen zijn volgens spreker het belangrijkste motief voor deze draai in het beleid. Het is overigens zeer de vraag of die bezuinigingen wel gerealiseerd kunnen worden. Om daar meer zicht op te krijgen zijn met een beroep op de Wob vragen ingediend. Het is bijvoorbeeld nog de vraag of de opbrengst van de verkoop van de huidige panden gebruikt kan worden voor nieuw beleid of nodig zal blijken te zijn voor de exploitatie van de unilocatie. Hij vindt het onbegrijpelijk dat de wethouder het economisch belang van bewoners, ondernemers en bezoekers van de stad opoffert aan slecht onderbouwd beleid dat in achterkamertjes is bedisseld.

De publicatie van het Haarlems Dagblad op 6 januari over de plannen maakt naar verluidt de wethouder nijdig over het lekken. Spreker ziet echter vooral dat het college artikel 10 van de verordening op de wijkraden aan zijn laars heeft gelapt. Dat zou de gemeente laten uitzoeken, maar ook daar heeft spreker nooit meer iets van gehoord. Twee wijkraden zijn gepasseerd. Steeds sterker wordt de indruk dat de gemeente alleen deze locatie op het oog heeft. Andere locaties zijn slechts oppervlakkig onderzocht. Waar eerst gesproken werd van een locatie in en om het centrum staat er nu nog alleen in het centrum. De twee wijkraden hebben een onderzoek uitgevoerd in 43 gemeenten. Dat laat een tendens zien om grotere unilocaties met succes en tegen lagere kosten buiten het centrum van een stad te vestigen. Vestiging in het centrum acht men steeds minder wenselijk vanwege de problemen met handhaving van de openbare orde. Dat onderzoek van de wijkraden is bij de gemeente bekend.

In een volgens spreker slecht verspreide bewonersbrief stelt het college dat alleen de beoogde locatie nog verder onderzocht wordt en dat men daarom de bewoners wil informeren. Een duidelijker bewijs van het passeren van de wijkraden in het voortraject lijkt hem niet denkbaar. En toch blijft het college ontkennen het artikel 10 te hebben overtreden.

Het pakket van eisen is inmiddels omgedoopt tot pakket van wensen om deze locatie qua vloeroppervlak passend te maken. Spreker is er niet van overtuigd dat alle gewenste functies er zijn onder te brengen. Hij is er wel van overtuigd dat deze keuze zal leiden tot een conflict in de handhaving van de openbare orde. Enerzijds draagt men de politie immers op drugsdealers op te pakken. Anderzijds voert men als argument voor deze locatie aan dat de verslaafden er hun dealers voor de deur zullen aantreffen. Dat lijkt hem een mooi staaltje dualisme in de Haarlemse gemeentepolitiek.

De heer **De Vries** (Landelijke Vereniging voor Dak- en Thuislozen) beklemtoont de noodzaak van opvang. De vraag is voor hem wat goed is voor de verschillende doelgroepen. Hij wijst op de

gemeente Leiden waar een vergelijkbare discussie heeft geleid tot de vestiging van een unilocatie. De praktijk wijst uit dat het daar niet goed gaat, zowel niet voor de cliënten als voor de buurt. De huidige opvatting is veeleer dat het op één hoop gooien van verschillende problemen niet werkt. Een gescheiden man die tijdelijk onderdak behoeft is niet vergelijkbaar met een verslaafde of psychiatrisch patiënt. Er zijn wel goede voorbeelden van opvang en zorg voor verschillende groepen. In een artikel in het Straatjournaal van deze maand staat aangegeven hoe je het wel en niet moet doen. Hij ontraadt de unilocatie, zeker in de voorgestelde wijk. Daar kan men wel een kleinschalige opvang aan, zoals destijds in de Leidsebuurt is voorgesteld door bewoners. Hij vestigt verder de aandacht op preventieve acties om te voorkomen dat hangjongeren afglijden.

Voor daklozen gaat het om wonen op maat. De woonbehoefte verschilt van geval tot geval. Daarnaast moet er voor hen wel een soort dienstencentrum zijn. Hij verwijst naar initiatieven als het woontredenplan en het WIS-project in Bennebroek. Verder wijst hij op het OGGZ-convenant waarin behartenswaardige zaken staan. Hij bepleit het op menselijke wijze zorgen dat mensen een plek krijgen en weer aansluiting vinden bij de samenleving. Hij zal verschillende stukken hier achterlaten voor belangstellenden die zich in de materie willen verdiepen.

De heer **Takes** overhandigt een aantal persoonlijke ontboezemingen van wijkbewoners aan wethouder Van der Hoek.

De **voorzitter** dankt de sprekers en gaat over tot de behandeling van het burgerinitiatief. Voor deze commissie zijn van belang de onderdelen 1, 3A, 3B en 4A. De overige onderdelen komen in de commissie Bestuur aan de orde bij de behandeling van de nota participatie en inspraak. De indieners krijgen eerst twintig minuten de gelegenheid om hun voorstel toe te lichten.

Mevrouw **Lolis**, de indiener, roept daarbij de assistentie in van de heren Pollé en Takes om bij elk punt respectievelijk de schriftelijke reacties van het presidium en het college te vertolken zoals die in hun brieven bij de vergaderstukken staan geformuleerd. Zij loopt de onderdelen van het burgerinitiatief langs:

1 Stoppen met de verspilling van belastinggeld bij onnodige haalbaarheidsonderzoeken

Het burgerinitiatief (BI) wil in dit geval een derde optie aan de twee van het presidium toevoegen namelijk het besluit om te stoppen met dit lopende haalbaarheidsonderzoek. Bovendien is het BI juist ingediend omdat de meningen van burgers bij dit soort kwesties juist meestal uitsluitend voor kennisgeving worden aangenomen. De suggestie van het presidium om dit punt voor kennisgeving aan te nemen voldoet dus niet aan de motieven achter het BI.

Het college voert in zijn brief aan het noodzakelijk te vinden bij de voorbereiding van grote en complexe projecten de juiste expertise in te zetten om risico's in de daadwerkelijke uitvoering van die projecten te voorkomen. Daar kan niemand bezwaar tegen hebben, meent spreekster. Maar het lopende onderzoek is in haar ogen onnodig omdat het voortraject niet naar behoren is verlopen. Daarom kan de uitslag ook niet juist zijn. Volgens haar zit er maar één ding op: stoppen en helemaal opnieuw beginnen met een onderzoek naar alle mogelijke locaties, zeker nu de zoekcriteria verruimd zijn. Alleen zo kan er een draagvlak komen voor enige, geschikte locatie. Nu leidt het alleen maar tot verspilling van energie en geld. Volgens het vertrouwensbeginsel moet een burger kunnen vertrouwen op de overheid. Dat acht het BI hier in het geding. In augustus 1995 is de commissie unaniem van mening dat de bestemming maatschappelijke voorziening van de vestiging van de Brijderstichting aan Spaarne 106/Gravinnesteeg moet worden afgehaald. Er moet volgens het verslag een meer geschikte plek voor de methadonpost gevonden worden. Zo staat het ook in een collegebesluit. De burger moet er dan op kunnen vertrouwen dat de overheid haar besluiten uitvoert. Maar nu wordt voorgesteld deze overlast gevende voorziening, met dan ook nog eens de verzwaring van de 24-uurs opening, van de voordeur naar de achterdeur te plaatsen van precies dezelfde omwonenden aan wie toegezegd is dat ze na 17 jaar van de overlast verlost zouden worden om de leefomgeving te verbeteren. Dat noemt zij onbehoorlijk bestuur en één van de redenen waarom de Gedempte Oude Gracht 138 niet geschikt is voor een unilocatie. Het onderzoek is vanuit de basis verkeerd gestart en kan dus niet tot betrouwbare uitkomsten leiden. Bovendien is het BI van mening – zie ook 4B - dat het onderzoek echt

onafhankelijk had dienen te geschieden en dus niet door het gemeentelijk projectmanagementbureau had mogen worden uitgevoerd. Doel had moeten zijn alle mogelijke locaties in ogenschouw te nemen en goed onderbouwd aan te geven welke wel en niet in aanmerking komen. Daarmee was achteraf minder onduidelijkheid ontstaan, zoals nu wel het geval is. Deze gang van zaken acht zij in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel uit artikel 3.2 ABW. Dat houdt in een zorgvuldige voorbereiding van besluiten, correct behandelen van burgers, afweging van alle belangen en een deugdelijke procedure en besluitvormingsproces.

2 De democratische besluitvorming te vergroten door impopulaire maatregelen, zoals plannen om overlastgevende voorzieningen te realiseren, in alle openheid vanaf het beginstadium te bespreken.

Dit punt en punt 4 heeft BI in lijn met het advies van college en presidium ingebracht bij het stadsgesprek op 8 maart over de nieuwe nota inspraak en participatie.

3A Een bestemmingsplan rechtszekerheid te laten bieden door ieder functie duidelijk te benoemen en te categoriseren, ook de overlast gevende functies, zoals een verslavingszorgfunctie.

Spreekster zegt dat het BI niet de mening deelt van het college dat de unilocatie op deze plek juridisch haalbaar is. Het bestemmingsplan zou duidelijkheid moeten bieden, maar dat doet het niet. De gemeente mag enige flexibiliteit hanteren bij de invulling van een bestemmingsplan meer wel binnen de kaders van rechtsbescherming blijven. Bij nadere bestudering blijkt het begrip medische functies echter niet genoemd te worden in de artikelen over maatschappelijke doeleinden. Nergens staat als voorbeeld verslavingszorg en het lijkt wel of voor het bestemmingsplan overlastgevende maatschappelijke functies niet bestaan, waar die voor bedrijfsleven en horeca uitputtend beschreven staan. Het structuurplan dat geldt als een leidraad voor het bestemmingsplan geeft hoog op van de verbetering van de openbare ruimte in deze buurt omwille van de leefbaarheid en levendigheid. Maar over dit soort overlast gevende voorzieningen hangt een soort mist. Het komt allemaal niet tegemoet aan de eis dat de burger moet kunnen weten waar hij aan toe is dankzij duidelijk herkenbaar beleid. Maar zelfs als een medische voorziening op deze plek wel mogelijk zou zijn, dan nog is het de vraag of een unilocatie op deze plek past naar aard en invloed op de omgeving. Het is een functie die niet lijkt op die van Parkeerbeheer, de huidige gebruiker van het pand. Het is onduidelijk onder welke categorisering deze functies vallen omdat ze nergens genoemd worden. Uit de toelichting op het bestemmingsplan blijkt dat het doel van de milieuzonering is het verschil te kunnen maken tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming van de leefkwaliteit. Daarbij staat de bescherming van de woongebieden centraal. Bij de beoordeling van bedrijven wordt gekeken naar mogelijke hinder en aantasting van het karakter van de wijk. Daarom acht zij het des te verwonderlijker dat er bij medische voorzieningen geen onderscheid gemaakt wordt tussen milieubelastende, zoals de unilocatie, en maatschappelijke voorzieningen als een kerk of school. Hiermee wordt milieutechnisch gezien een unilocatie gelijk gesteld aan een voorziening als een peuterspeelzaal. Daardoor wordt de doelstelling van het zoneringsplan voor de leefbaarheid teniet gedaan. Maatschappelijke voorzieningen worden in het plan niet benoemd om ruimte te laten voor uitwisseling van maatschappelijke functies. Genoemd wordt een culturele voorziening die gehuisvest wordt in een school. Uiteraard wordt niet het voorbeeld genoemd van een peuterspeelzaal die verandert in een opvang voor verslaafden.

De burger zou mogen verwachten dat dit aanduiden van milieubelastend gebruik in het zoneringsplan ook zou gelden voor medische voorzieningen. Dit tast het rechtszekerheidsbeginsel aan naast het gelijkheidsbeginsel. De burger kon immers niet vermoeden wat hier de gevolgen van konden zijn, zodat hij tijdig een zienswijze had kunnen indienen. Voor de horeca staat wel alles precies omschreven. Met het oog op de beginselen van fair play, motivering en zorgvuldigheid zou dat onderscheid tussen overlastgevende en andere maatschappelijke voorzieningen wel gemaakt moeten worden. Datzelfde gaat op voor medische voorzieningen en zeker voor de combinatie. Ook daarvoor is

een zoneringslijst op zijn plaats. Dat doet tevens recht aan de doelstelling van de milieuzonering. Bij uitbreidingen zou dat ook getoetst moeten worden.

Het college stelt in zijn reactie op punt 3B bestemmingsplannen voortaan beter te willen concretiseren. BI juicht dat toe, maar hoopt wel dat haar bovenstaande inbreng daar dan ook in wordt meegenomen. Alle burgers moeten zich kunnen verweren tegen plannen van de gemeente die hun belangen aantasten. Dat hoort bij het gelijkheidsbeginsel. Daarom is BI gekant tegen het voorstel van het college om in deze zaak een Wabo-procedure te hanteren. Daarin doet het college immers zelf de uitspraak, zodat het lijkt op het keuren van vlees door de slager zelf. Bovendien beschikken burgers in tegenstelling tot de gemeente niet over de middelen om langdurige juridische processen te bekostigen. Spreekster laakt het omlaag brengen van het oppervlaktecriterium als een poging deze locatie wel geschikt te verklaren. Maar zelfs met dat nieuwe programma van wensen voldoet de locatie volgens haar niet. In de woonstraten zijn functies tot maximaal categorie 2 toegestaan volgens de toelichting op het bestemmingsplan. Een balletschool of schoenmaker zijn daardoor uitgesloten. Maar de unilocatie zal meer overlast geven dan zulke functies. Het college maakt gebruik van de discrepantie in de beschrijving van functies om de unilocatie inpasbaar te maken, terwijl andere functies strikt gehouden worden aan de wel beschreven voorschriften. Het BI zou het waarderen als het college zou inzien dat dit niet klopt met het gelijkheidsbeginsel en fair play. Het zou goed zijn als de gemeente de burger niet zou opzadelen met juridische kosten en frustraties. Het zou goed zijn als de rechtsbescherming die het doel is van het bestemmingsplan, ook daadwerkelijk geboden zou worden. Daarom herhaalt zij het verzoek om een nieuw onderzoek te beginnen.

Artikel 5.4 van het bestemmingsplan biedt de mogelijkheid om een gebruikersvrijstelling te verlenen, mits daarmee niet een onevenredige druk op de omgeving gelegd wordt. In het regionaal Kompas wordt zonneklaar gesteld dat een unilocatie overlast in de omgeving zal veroorzaken. Het woonklimaat is een belangrijk speerpunt van de gemeente, zegt men. Ook het provinciaal milieuplan hecht aan het terugdringen van overlast in de woonomgeving. Maar met dit plan voor de unilocatie op deze plek wordt de wereld op zijn kop gezet. De cliënten van de unilocatie kunnen zich vrijelijk bewegen in de buurt. Kinderen en ouderen zullen zich opgesloten voelen in huis omdat het op straat niet meer veilig is. De eenzaamheid zal toenemen, sociale contacten worden minder. Zo worden de doelstellingen doorkruist van veel andere mooie beleidsplannen om overlast in de woonomgeving uit te bannen.

3B Alsmede verslavingszorgfuncties duidelijk te benoemen en te bestemmen. Immers de gemeente heeft wel beleidsvrijheid bij het vaststellen van een bestemmingsplan, maar deze vrijheid wordt begrensd door het recht van een goede ruimtelijke ordening. Daarmee doelende op rechtsbescherming die een bestemmingsplan moet bieden.

Het college geeft als reactie in de toekomst bij bestemmingsplannen de maatschappelijke voorzieningen meer te willen gaan concretiseren. Dat is mooi, maar BI acht het van belang daarbij het gevraagde onderscheid ook aan te brengen en zo de rechtsbescherming te verbeteren. Verder hebben de omwonenden van de betwiste locatie weinig aan deze toezegging, omdat het bestemmingsplan met al zijn onzekerheden voor hun buurt vastligt. Terwijl zij al 17 jaar met overlast moeten leven als gevolg van planologische vergissingen.

4A Gezien bovenstaande punten is er momenteel rechtsongelijkheid. Daarmee bedoelen we dat functies op de zoneringslijsten beperkt zijn door de categorisering waarin deze zitten en daarmee beperkt zijn in de uitoefening van hun functies. Door momenteel niet duidelijk aan te geven waar een overlastgevend functie onder valt is deze in tegenstelling tot andere functies minder beperkt, wat rechtsongelijkheid oplevert.

4B Rechtsongelijkheid speelt ook wanneer de gemeente met de bevoegdheid van verschillende petten besluiten neemt en burgers die net te veel verdienen om recht te hebben

op sociale rechtsbijstand maar te weinig geld hebben om een juridisch proces te voeren, niet voor hun belangen kunnen opkomen.

Dit punt is in lijn met het advies besproken met wethouder Cassee tijdens het stadsgesprek van 8 maart en dus ingebracht in die discussie.

Mevrouw **Lolis** dankt iedereen voor de aandacht.

De **voorzitter** dankt haar voor het uitvoerige betoog en geeft gelegenheid voor het stellen van verhelderende vragen.

Mevrouw **Koper (PvdA)** vraagt waar de grens ligt tussen het algemene deel van het burgerinitiatief over bestemmingsplannen en het specifieke over deze locatie. Verder wil zij weten wat mevrouw Lolis precies verstaat onder onnodig onderzoek.

De heer **Veen (VVD)** vraagt in welke fase van het proces de gemeente volgens mevrouw Lolis zit: de beeldvormende fase, de oordeelsvormende of de besluitvormende.

Mevrouw **Lolis** zegt dat zij specifiek op de situatie rond deze locatie ingaat waar dat nu van toepassing is. De opmerkingen over bestemmingsplannen zijn algemeen. Dit onderzoek acht zij onnodig omdat het voortraject niet goed doorlopen is, zodat het geen basis kan vormen voor het bereiken van een draagvlak voor deze locatie. Zij denkt overigens dat de gemeente het besluit vrijwel al genomen heeft, maar nog niet op papier heeft gezet.

De **voorzitter** dankt haar voor de toelichting en geeft het woord aan de commissie om te reageren op het burgerinitiatief.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** zegt dat de Actiepartij het onderzoek niet heeft gesteund. De opvatting dat de gemeente terughoudend moet zijn met inspraak en participatie bij impopulaire, lastige maatregelen acht hij stuitend. Op de punten 3 en 4 van het burgerinitiatief zal hij later terugkomen.

De heer **Veen (VVD)** noemt het een indrukwekkend initiatief. Hij wil echter benadrukken dat het haalbaarheidsonderzoek dient om een goed beeld te krijgen en dus nog geen besluitvorming is. Hij is het eens met het presidium dat een goede onderbouwing voor het haalbaarheidsonderzoek nodig is. De VVD neemt punt 1 dus voor kennisgeving aan. Openbaarheid is voor de VVD het algemene uitgangspunt, maar in dit geval kan hij enige beslotenheid billijken omdat een alternatieve aanpak mogelijk zou leiden tot vertragingen in de behandeling en dat was gezien de onrust als gevolg van mediapublicaties onwenselijk. Hij acht punt 3 cruciaal en vindt dat het college de juridische haalbaarheid van de locatie beter dient te motiveren. Bij punt 4 is hij het eens met het presidium. Bovendien denkt hij dat de commissie daar niet over gaat.

De heer **Hagen (Trots)** noemt het een atypisch burgerinitiatief. Volgens hem is het verschijnsel burgerinitiatief in het leven geroepen aan de orde te stellen die anders buiten het blikveld van de raad dreigen te blijven. Bij de referendumverordening is wel vastgelegd dat zaken die onder behandeling zijn van de raad niet referendabel zijn. Nu kan een goed georganiseerde groep burgers het instrument van het burgerinitiatief gebruiken als een extra middel om haar standpunt aan te kaarten. Daar wil hij het later nog eens apart over hebben.

Punt 1 wil hij bij de behandeling van de voortgangsrapportage bespreken. In algemene zin kan men natuurlijk niet tegen het stoppen van onnodige haalbaarheidsonderzoeken zijn. Met punt 2 is hij het primair eens om altijd zoveel mogelijk de burgers te betrekken bij besluiten, maar hij erkent dat het lastig is bij lastige kwesties als deze. Hij wil in een ander verband graag eens wat uitvoeriger met elkaar verkennen hoe de grenzen kunnen worden afgebakend.

De heer **De heer Vrugt (Actiepartij)** vraagt of hij bedoelt dat beslotenheid geen pas geeft of dat het in dit geval juist goed gegaan is. Op welke situaties doelt de heer Hagen? Hij benadrukt het belang van vroegtijdig communiceren.

De heer **Hagen** zegt dat hij vragen over deze kwestie aan het college wil adresseren. Rond de punten 3 A en B merkt hij op dat het bij bestemmingsplannen altijd zoeken is naar het evenwicht tussen specifieke en algemene beschrijvingen. Dat geldt ook voor termen als medische en maatschappelijke voorzieningen. Daarover is discussie mogelijk. Over de rechtsongelijkheid wil hij nog even nadenken, maar hij denkt dat dit een van de feiten van het leven is die niet helemaal te voorkomen zijn.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** spreekt haar bewondering uit voor de inzet en de kennis van de indieners. Over de onnodigheid van het onderzoek wil ze het straks hebben. Het CDA is in algemene zin voor openheid. Antwoorden over juridische haalbaarheid en dergelijke verwacht zij juist als uitkomsten van het haalbaarheidsonderzoek.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** vindt dit burgerinitiatief een uitstekend middel om duidelijkheid te scheppen rond dit voorstel. Als er goede besluiten genomen waren, was dit er niet gekomen. Of het haalbaarheidsonderzoek weggegooid geld is, zal blijken. Het pas in een zo laat stadium informeren lijkt hem in tegenspraak met andere opmerkingen van het college. De indieners plaatsen goede kanttekeningen bij bestemmingsplannen. Die had het college eigenlijk moeten noemen.

Mevrouw **Koper (PvdA)** spreekt haar bewondering uit voor het initiatief dat de raad scherp helpt houden. Het begrip onnodig blijft subjectief en lastig te bepalen bij een haalbaarheidsonderzoek. Want soms moet je onderzoeken zonder vooraf de uitkomst te weten. Zij zegt zich wat dat betreft bij de heer Veen aan te sluiten. Bij het onderwerp bestemmingsplannen lijkt het haar gewenst dat het college meer helderheid schept. Sommige zaken zijn inderdaad discutabel. Zij is benieuwd hoe het college aankijkt tegen de vraag hoe functies nader te concretiseren zijn zonder alles daarmee volledig dicht te timmeren.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat D66 blij is met dit initiatief waar de indieners veel tijd in gestoken hebben. Zij heeft er in zijn algemeenheid naar gekeken als een poging om het doorlopen proces te beschrijven. Dat kan leiden tot maatregelen om misstappen in de toekomst te voorkomen. Zij neemt het eerste punt ter kennisgeving aan, met dien verstande dat nog gesproken gaat worden over de vraag of de noodzaak voor het haalbaarheidsonderzoek voldoende onderbouwd is. Verder denkt zij dat het college in zijn antwoorden eigenlijk niet ingaat op de echte vraag die de indieners stellen: bieden bestemmingsplannen in hun huidige vorm wel voldoende rechtszekerheid aan de burger? Daarop wil zij graag eerst een antwoord horen alvorens verder te reageren.

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt de noodzaak of overbodigheid van het onderzoek niet te kunnen beoordelen. Hij gaat er van uit dat het college zijn werk goed gedaan heeft. Maar de insprekers hebben zaken boven water gehaald waar hij niets van zegt te hebben geweten. Hij waardeert hun actieve inzet, al betreurt hij het alleen maar tegenstanders en negatieve zaken te horen. Hij is voor transparantie en inspraakrecht, zoeken naar draagvlak en meedenken met bewoners, maar weet dat het bij gevoelige zaken als deze lastig kan worden.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** interrumpeert met de vraag hoe de heer Azannay bij alle protesten van bewoners kan volhouden dat het college zijn werk goed heeft gedaan.

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt er van uit te gaan dat het college zijn werk goed gedaan heeft. Hij zegt geen chapeau, maar constateert wel dat er sindsdien mede dankzij de indieners nieuwe informatie naar boven is gekomen.

Mevrouw **Özogul (SP)** bedankt de indieners voor de tijd en energie die ze gestoken hebben in hun verhelderend initiatief. Zij vindt het juist te stoppen met het haalbaarheidsonderzoek.

Mevrouw **Breed (D66)** merkt bij interruptie op dat de SP nog deel uitmaakte van het college dat in augustus 2009 besloot tot het onderzoek en de uitwerking van de plannen voor een unilocatie.

Mevrouw **Özogul (SP)** antwoordt dat de SP nog steeds voorstander is van een unilocatie die voldoet aan de destijds gestelde eisen, niet om een bezuiniging te realiseren. Deze locatie voldoet duidelijk niet aan de eisen alleen al qua oppervlakte. Daarom acht zij voortzetting van dit onderzoek overbodig.

Mevrouw Koper (PvdA) vraagt hoe zij dan de term daklozenpaleis op de website van de SP moet duiden.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat de SP staat voor goede zorg voor daklozen, zoals destijds afgesproken. Maar ook voor openheid en tegen achterkamertjespolitiek.

De heer **Hagen (Trots)** brengt in herinnering dat ooit onder een SP-wethouder in het geheim – vanwege te verwachten onrust onder bewoners - een onderzoek is verricht naar het verstrekken van heroïne in een pand aan de Janstraat.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat dit onderzoek gebeurde onder verantwoordelijkheid van de burgemeester. Er zijn toen inderdaad fouten gemaakt en daar moet de raad van leren. Zulke fouten moet men niet willen herhalen.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt dat de naam van de wethouder onder de bewonersbrief stand.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat er destijds geen schoonheidsprijzen verdiend zijn, ook niet door de raad. Daarvan moet geleerd worden.

Mevrouw **Breed (D66)** constateert dat dus al een hele tijd geleden de gemeente begonnen is met het buitenspel zetten van de burger.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat die lijn dus niet voortgezet moet worden. Bestemmingsplannen zouden duidelijker moeten zijn zodat er geen haalbaarheidsonderzoek nodig is. De indieners hebben veel nieuwe informatie geleverd. Het is haar niet duidelijk waarom het college nu denkt dat de locatie juridisch haalbaar is. Zij wil straks verder spreken over de andere punten.

Wethouder **Van der Hoek** vraagt waar zou staan dat de gemeente bij lastige kwesties zou kunnen afzien van inspraak.

De heer Vrugt (Actiepartij) antwoordt dat een dergelijke passage in de nieuwe nota over inspraak en participatie staat.

Wethouder **Van der Hoek** zegt verschillende fracties te hebben horen vragen naar een betere motivering van de juridische haalbaarheid. Voor zover hij weet is zonering hier niet aan de orde en moet het dus juridisch haalbaar zijn hier deze bestemming te geven. Hoe dat juridisch vormgegeven wordt komt uiteindelijk in het voorstel van B&W, als deze locatie tenminste als resultaat uit het haalbaarheidsonderzoek komt. Er bestaat ook de mogelijkheid dat het college op grond van het onderzoek deze locatie laat vervallen. Aan de locatiekeuze zal een Wabo-procedure gekoppeld worden. Over het nader concretiseren van bestemmingsplannen gaat zijn collega. Daar kan spreker dus geen antwoord op geven. Desgevraagd door de PvdA zal hij wel zijn collega vragen de commissie daar zo spoedig mogelijk opheldering over te geven. Hetzelfde zegt hij toe over de vraag van D66 naar de rechtszekerheid van burgers bij de huidige bestemmingsplannen.

De **voorzitter** sluit deze discussie af met de toezegging dat zij met de secretaris een advies aan de raad zal opstellen met een compilatie van de nu gemaakte opmerkingen. In de raad over twee weken kan daar dan verder over gesproken worden.

De **voorzitter** stelt vervolgens de vierde voortgangsrapportage, de artikel 38 vragen en antwoorden en de ingebrachte zienswijzen aan de orde. Zij geeft het woord aan de wethouder voor een korte inleiding.

Wethouder **Van der Hoek** betoogt dat Haarlem als tiende stad van het land te maken heeft met alle geneugten en lasten van een stad. Daarbij horen ook daklozen en verslaafden, voor wie de gemeente een zorgplicht heeft. De randvoorwaarden voor die zorg zijn vastgesteld in het regionaal kompas. Het gaat om een groep die minder weerbaar is en zich niet massaal kan laten horen. Het is de taak van college en raad om samen voorzieningen voor deze mensen te realiseren, ook in samenwerking met de wijkraden. Het huidige beleid is gericht op het realiseren van een unilocatie. Men is het erover eens dat de huidige dag- en nachtopvang niet voldoet. Niet alleen fysiek, maar ook vanwege het feit dat gewone daklozen geconfronteerd worden met de multiproblematiekgevallen. Vaak is het verblijf onnodig lang. Het moet weer een noodopvang worden die voldoet aan de eisen van de tijd. Ook is vastgesteld dat een oplossing veel tijd zal vragen omdat het aan voorzieningen ontbreekt. Met partners als RIBW wordt daar hard aan gewerkt, zoals recent de openstelling van De Wissel. Op termijn zal in de unilocatie alleen plaats zijn voor daklozen met een verslavingsprobleem. Voor de andere categorieën moeten elders voorzieningen komen. Tot die tijd is vermenging van groepen helaas onvermijdelijk vanwege de opvangplicht. Binnen dit kader ligt nu het burgerinitiatief voor, net als de vierde voortgangsrapportage. Het onderwerp heeft door de aanvankelijke keuze voor beslotenheid en het voortijdig uitlekken van een deel der informatie een valse doorstart gekregen. Bewoners en belanghebbenden hebben zich veel en luid laten horen, gelukkig ook inhoudelijk. Daarvoor zegt hij veel respect te hebben, want de aspecten leefbaarheid en veiligheid gaan ook hem aan het hart. Het verzet is niet onopgemerkt gebleven, evenmin als de vragen die de raad had na 6 januari. Over het proces en de kwaliteit van het onderzoek naar de locatiekeuze is veel gezegd. Hij brengt naar voren dat het college niet uit is op achterkamertjespolitiek. De reden voor de beslotenheid was niet het voorkomen van onrust – want daar dient de politiek volgens hem mee te kunnen omgaan. Het ging om het voorkomen van onnodige onrust – en daar is volgens hem niets verkeerd aan. Helaas is achteraf gebleken dat de op 6 januari gepresenteerde informatie niet helemaal actueel en op onderdelen onvolledig was. Op het moment van aanbieden zegt hij er echter van overtuigd geweest te zijn dat de informatie correct en actueel was. Hij betreurt het dat het achteraf anders bleek te zijn en daarvoor biedt hij zijn excuses aan de raad, omdat hij verantwoordelijk blijft voor de verstrekte informatie. Het college wil met de openbare vierde voortgangsnota, het raadplegen van de klankbordgroep, de verbreiding van het onderzoek en het toetsen van beschikbare locaties met name laten zien dat het wel degelijk naar de stad en de politiek wil luisteren en participatie en inspraak serieus neemt. Dat valt ook af te leiden uit de avond die op 8 maart is gehouden. Dus niet koste wat kost vasthouden aan een locatie en het haalbaarheidsonderzoek een schijnvertoning laten zijn. Maar aan de andere kant is een correcte besluitvorming niet gediend met het achterwege laten van een haalbaarheidsonderzoek. Vandaar het voorstel zoals het er nu ligt: het verbreden dan wel heropenen van het onderzoek met vroegtijdige participatie van wijkraden, bewoners en belanghebbenden en inclusief het afronden van het lopende onderzoek.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** zegt dat de keuze voor de unilocatie leeft en dat het CDA de zorgen deelt. Volgens haar heeft het college niet de indruk van transparantie gewekt, noch naar de raad noch naar de burgers. Anders was de lijst met andere locaties wel meteen vrijgegeven. Het college had kennelijk geen zin om de discussie met de raad en omwonenden aan te gaan over de keuzes, die naar later bleek in de lijst niet onderbouwd waren. Op 17 januari blijkt bovendien de oppervlakte van de gekozen locatie niet te voldoen aan de zoekcriteria. De verstrekte informatie was dus verkeerd. In de rapportage staat volgens haar niets over voortgang van het onderzoek, maar alleen over de in haar ogen logische aanpassingen van het proces. Zij heeft vooraf enkele vragen:

- Klopt het dat slechts twee zoekcriteria worden aangepast, te weten het minimale vloeroppervlak naar 800 vierkante meter en een straal van één kilometer in en om het centrum?
- Committeert het college zich aan de nu geformuleerde criteria of zijn in de komende tijd nog wijzigingen te voorzien?
- Klopt het dat het college vasthoudt aan de tot nu toe gehanteerde menging van functies?
- Biedt deze locatie voldoende ruimte voor al deze functies voor het beoogde aantal cliënten?
- Is er een fatsoenlijke buitenruimte conform het plan van eisen? Dat criterium wil het CDA in ieder geval toevoegen.

- Wat is de huidige status van het onderzoek en waarom is het nog niet afgerond? Blijft het bij een quickscan of wordt het een echt onderzoek?
- Hoe groot is de kans dat deze locatie haalbaar is als het oppervlak eigenlijk al niet voldoet?
- Hoe wil de wethouder uitleggen dat dit de enige haalbare locatie in de hele stad is, terwijl hij bij de keuze voor deze locatie aanvankelijk verzwegen heeft dat die niet voldoet aan de criteria en evenmin heeft aangegeven waarom andere locaties zijn afgevalen.

De heer Vrugt (Actiepartij) vraagt hoe de samenwerking met het Leger des Heils en de Brijderstichting een adequaat integraal zorgaanbod garandeert. Hij heeft onlangs niet voor niets gevraagd om meer inzicht voor de raad in de effectiviteit van deze instellingen. Hij vindt het navrant dat in het stuk gesproken wordt over het centrum als de meest geschikte plek om langs illegale weg middelen te verkrijgen voor de aanschaf van drugs. Hij hoort te vaak dat de politie bekende plakken niet aanpakt omdat men het illegale gedrag dan beter in de gaten kan houden. Hij verbaast zich dat het plan van eisen een plan van wensen is geworden en dat het oppervlaktecriterium naar omlaag is bijgesteld tot 88 vierkante meter. Daar voldoet volgens hem deze locatie overigens ook niet aan. Er blijft volgens hem in de praktijk weinig over van de integrale benadering. Er wordt nu gesproken van drie functies. De dagbesteding en de activering zijn daar kennelijk buiten gelaten. Hij ziet dat geïllustreerd door de antwoorden op zijn vragen 2 en 3. Bij vraag 2 wordt gesteld dat de termijn waarop iemand weer op een woningbod kan reageren, afhangt van de snelheid waarmee zijn problemen worden opgelost. Daar is dus hulpverlening bij nodig. Bij vraag 3 wordt toegegeven dat er te weinig opvang is in de regio. Hij laakt het feit dat de raad niet actief is geïnformeerd over het mislukken van de RIBW-opvang in de Wilhelminastraat. Er wordt in de beantwoording ook gewag gemaakt van knelpunten in de schuldhulpverlening en activering. Hij vindt het belangrijker juist daarop in te zetten in plaats van op een bij elkaar proppen van diverse doelgroepen in één te kleine locatie. Hij kan zich geheel vinden in het betoog van mevrouw Bultsma en vindt dat het CDA ook goede schriftelijke vragen gesteld heeft. Hij stelt dat het college in afwijking van haar antwoord 1 geen uitvoering gegeven heeft aan de motie van de raad om de raad te betrekken bij de locatiekeuze. De raad heeft de lijst nooit gehad en zoals nu uit de inspraak blijkt was de keuze in feite al in augustus 2010 gemaakt zonder de raad daarin te kennen. In de antwoorden aan het CDA staat ook dat geen van de onderzochte andere locaties op grond van het lagere oppervlaktecriterium in aanmerking komt. Dat lijkt hem merkwaardig, tenzij men nu bedoelt dat die 800 meter een maximum is. Er staat volgens hem immers genoeg ruimte leeg in Haarlem. Zijn concrete vraag is of men van plan is de voorziening nog meer in te perken.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** vindt deze te kleine unilocatie bij de entree van Haarlem een slecht idee waarbij niemand gebaat is. Haarlem Plus heeft dan ook alleen maar ingestemd met het onderzoek in de verwachting dat deze unilocatie onhaalbaar zou blijken te zijn. De communicatie en participatie zijn slecht verlopen. Hij pleit voor wijsheid als leidraad en voor het nogmaals onder de loep nemen van de unilocatie die problemen op één hoop gooit. De Gedempte Oude Gracht en de Kleine Houtstraat dienen hun allure te behouden. Hij pleit voor het serieus nemen van Haarlammers die met goed onderbouwde en dus opbouwende kritiek komen. De kwetsbare groepen hebben recht op een voorziening die tegemoet komt aan hun behoeften. Op een vraag van mevrouw Breed waar hij een dergelijke voorziening dan wel mogelijk acht, antwoordt hij daarvoor de volledige lijst eerst beter te moeten bestuderen.

De heer **Hagen (Trots)** noemt het een aparte avond waarin tijdens twee commissievergaderingen een wethouder zich moet excuseren voor het verstrekken van verkeerde informatie. Hij is het eens met de scherpe analyse van het CDA over deze situatie. Maar Trots worstelt wel met tegenstrijdige gevoelens. Enerzijds weet hij dat het bestuurlijk lastig is om dit soort besluiten te nemen. Trots is in goed vertrouwen meegegaan in het proces, maar vindt dat vertrouwen nu beschaamd. De uitbreiding van de zoekstraal tot 1 kilometer rond het centrum is in zijn ogen fors te noemen.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat zij uit de stukken heeft opgemaakt dat de vorige raad in dat vertrouwen is meegegaan en weinig kritische vragen heeft gesteld. Uit de notulen van 20 augustus

2009 kan zij alleen maar opmaken dat niemand bezwaar gemaakt heeft tegen het zoeken naar een unilocatie.

De heer **Hagen (Trots)** bevestigt dat. Waar het hem om gaat is dat de huidige wethouder gevraagd heeft om toestemming voor dit haalbaarheidsonderzoek naar de volgens hem enige mogelijke locatie. Als voorstander van een unilocatie heeft hij daarin toegestemd. Maar nu blijkt die locatie niet te voldoen aan de zoekcriteria en gaat men de criteria oprekken tot pakweg 70% van de stad. Dat roept bij hem bedenkingen op en naar zijn inschatting ook bij de publieke tribune.

Mevrouw Koper (PvdA) zet vraagtekens bij de berekeningen die de heer Hagen hanteert voor die 70%. Verder wijst zij erop dat het aan de Actiepartij te danken is dat de raad betrokken wordt bij de uitvoering van dit onderdeel uit het regionaal Kompas dat strikt genomen een bevoegdheid is van het college.

De heer **Hagen (Trots)** zegt dat het toch zeker gaat om 50% van de stad als zoekgebied. De Waarderpolder, waar in het verleden al eens naar gekeken is en waar verschillende panden leeg staan, komt bijvoorbeeld ook in beeld. Dat acht hij een forse verruiming van de oorspronkelijke tien procent. Waar het handelen van de gemeente al verdacht was in de ogen van burgers ziet hij het nu ook bij zijn eigen fractie en andere raadsleden gebeuren. De rapportage gaat niet over voortgang maar geeft volgens hem een herhaling van bestaand beleid. Al met al begint hij ernstig te twijfelen over wat hij nu verder moet met dit onderwerp. Hij zegt erg benieuwd te zijn naar de reactie van de wethouder op alles wat nu gezegd wordt vanuit de commissie.

Mevrouw Koper (PvdA) neemt een duik in de geschiedenis. Enige jaren geleden heeft de raad een visie op verslaafdenzorg vastgesteld. Daar is toen het stedelijk – later regionaal geworden – Kompas uit voortgevloeid dat de kaders vastlegde. Daarin zijn voorwaarden gesteld aan een unilocatie. Zij noemt het flankerend beleid van de dagbesteding en activering. Een en ander is toen ook besproken met bewoners. Zij vond toen dat de zorginstellingen niet met echt heldere informatie kwamen. In de voorwaarden staat dat een deel van de mensen moet doorstromen naar beschermd wonen, zoals bij het Diskus-project en dat er ook een soort kortdurende opvang moet komen. Dat zij allemaal zaken van flankerend beleid. Dat is ook de reden dat zij regelmatig informeert naar de voortgang van Kompas, omdat een aantal zaken nog steeds niet goed geregeld is. Uiteindelijk moet het kloppen met wat de raad ooit bedacht heeft.

Er zijn nu twijfels gerezen over de inpassing in het bestemmingsplan en de manier waarop het plan van eisen gehanteerd wordt. Vandaag hebben de raadsleden een overzicht van de besluitvorming ontvangen. Zij zegt behoefte te hebben aan een vergelijkbaar overzicht van het plan van eisen en de randvoorwaarden. Ook hecht zij veel waarde aan een antwoord op de vraag naar de juridische inpasbaarheid binnen het bestemmingsplan. Zij zegt bovendien grote behoefte te hebben aan meer duidelijkheid over de opstelling van de drie andere ondertekenaars van de overeenkomst. Kunnen zij inderdaad de gevraagde integrale zorg van kwaliteit leveren op de beoogde plekken? Zij vindt het de verantwoordelijkheid van de raad op dat soort zaken te letten bij de uitvoering van het Kompas.

Mevrouw Bultsma (CDA) vraagt of de PvdA de criteria opnieuw wil vaststellen en dus het haalbaarheidsonderzoek niet meer zinvol vindt.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt dat zij wil weten waar men nu staat in het proces, wat de rol is van de raad en welke criteria nu gelden bij het onderzoek.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** vindt dat zij de vraag ontwijkt en nu ook consequent het onderzoek moet laten stopzetten als er nieuwe criteria moeten komen. Dan moet er ook nieuw onderzoek komen.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt er vanuit te gaan dat het college helder voor ogen heeft welk plan van eisen het gaat hanteren en dat aan de raad zal mededelen.

De heer **Hagen (Trots)** vraagt haar of zij het met hem eens kan zijn dat het door deze manoeuvre moreel noodzakelijk is op zijn minst nog één ander locatie te laten onderzoeken op haalbaarheid. Dat schept waarschijnlijk problemen met vergelijkbaarheid. Hijzelf zou het niet kunnen verdedigen als de huidige beoogde locatie aks enige overeind zou blijven bij gewijzigde criteria.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt dat zij net als het CDA vraagtekens kan zetten bij de verschaftte lijst en hoe die naast het plan van eisen gelegd is. Er moet nu breed gekeken worden. Dit proces vereist zorgvuldigheid, maar aan de andere kant moet men niet vergeten dat aan omwonenden van de huidige locaties beloftes zijn gedaan door de burgemeester en een wethouder. Die locaties zijn bovendien verouderd en aan vervanging toe. Een waterbedeffer van onrust door telkens nieuwe locaties te noemen, lijkt haar evenmin wenselijk. Op een gegeven moment moet er een duidelijk verhaal liggen, zodat extra onnodige onrust voorkomen kan worden. Daarom hecht zij aan duidelijke criteria als het zoekgebied vergroot wordt, zegt zij in antwoord op een vraag van de heer Hagen.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt warempel een dossier te hebben opgebouwd. Er liggen nu vragen over het politiek-bestuurlijk proces, over de zorg, over de veiligheid, over de participatie en over de rechtszekerheid. D66 heeft al eerder verklaard in principe een voorstander te zijn van een unilocatie zoals die destijds in een plan van aanpak is vastgesteld. De toen vastgelegde differentiatie naar doelgroepen is voor D66 cruciaal bij de beoordeling van het haalbaarheidsonderzoek. D66 heeft het haalbaarheidsonderzoek gezien als een onderzoek of de schone doelen ook bewaarheid kunnen worden. Op basis daarvan zou een besluit genomen kunnen worden. Daarnaast is het van belang of het haalbaarheidsonderzoek voldoende onderbouwd is. Met de kennis van nu valt daaraan te twijfelen, maar in de vorige en huidige raadsperiode was daar royale steun voor in de raad. Als zij het nu terugleest ziet zij weinig over de juridische haalbaarheid, mogelijkheden om het oorspronkelijk plan uit te voeren en een naar doelgroepen gedifferentieerd aanbod te verwezenlijken. Dat debat is niet uitgekristalliseerd. Dat getuigt in haar ogen niet van politiek-bestuurlijke daadkracht om de unilocatie te realiseren. Zij pleit ervoor niet te blijven steken in politieke tegenstellingen, maar samen de schouders eronder te zetten om dit moeilijke probleem op te lossen. Zij kan niet achterhalen of de vierde voortgangsrapportage een zaak van het college of ook van de raad was. Evenmin kan zij uitmaken of het plan van aanpak onderdeel uitmaakte van het door de raad aangenomen uitvoeringsplan regionaal kompas. Eerder was besloten daarover een apart besluit te nemen, meent zij te hebben opgemaakt. Zij betwijfelt nu of de quickscans wel een voldoende onderbouwing vormden voor het haalbaarheidsonderzoek naar één locatie. Toen zij het lijstje met locaties zag, dacht zij dat er wellicht ook andere keuzes mogelijk geweest waren. D66 was nooit een voorstander van een besloten vergadering over dit onderwerp over één locatie. De randvoorwaarden op het gebied van veiligheid en omgevingsfactoren dienen voor haar onderdeel uit te maken van het onderzoek. Verder is zij benieuwd naar de positie en rol van de uitvoerende organisaties. De burgemeester zei in augustus 2009 dat deze instanties voldoende verstand hebben van welke cliëntgroepen wel en niet bij elkaar gezet kunnen worden en dat de gemeente die expertise zal volgen. Het doel van de operatie was volgens hem modernisering van de zorg, beperking van overlast en efficiënter inzet van middelen. Als uit andere gemeenten zou blijken dat opvang op meer locaties beter was dan zou dat volgens hem in het voorstel worden meegenomen. Tot de verbazing van spreekster vindt zij van dat alles of van nieuwe inzichten weinig terug in de voortgangsrapportages. Desgevraagd antwoordt zij de heer Vrugt dat de differentiatie naar en scheiding van verschillende doelgroepen voor haar van belang blijven voor het slagen van een unilocatie. Daarom hecht zij nog steeds belang aan het haalbaarheidsonderzoek. Zij is benieuwd of die differentiatie gerealiseerd kan worden bij een kleiner vloeroppervlak, geeft zij desgevraagd ten antwoord aan de SP. Het gaat haar erom of er gehandeld wordt in de geest van de besluiten. Daarvoor heeft zij net als mevrouw Koper echter meer informatie nodig van de wethouder over de uitkomsten van de verschillende stappen in het verleden.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** vraagt bij interruptie of het dan moet gaan over het proces om tot een keuze te komen of alleen over het onderzoek naar de huidige locatie. Als mevrouw Breed doelt op het hele proces dan zou zij ook net haalbaarheidsonderzoek nu moeten afwijzen.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat het haar nu primair gaat over de situatie van dit moment. Om te kunnen beoordelen of voortzetting van het lopende onderzoek gewenst is, heeft zij juist de gevraagde helderheid over de feiten nodig.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt wat zij ervan vindt dat de wethouder in januari beweerde dat er maar één geschikte locatie was, terwijl zij daar zelf achteraf aan twijfelde toen ze het lijstje zag.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt toen een keuze gemaakt te hebben op basis van de verstrekte informatie. Zij zegt ook geen fundamentele bezwaren te hebben tegen de beoogde locatie. Wel is zij achteraf verbaasd over het proces en het moment van aanbidding van documenten als het lijstje.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** stelt dat D66 een haalbaarheidsonderzoek wil om de politieke stellingname te kunnen bepalen.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat haar politieke stellingname blijft dat zij de gestelde doelen voor gedifferentieerde zorg wil realiseren. Daarom blijft zij in principe voorstander van een unilocatie juist omdat daar verschillende groepen elk op hun eigen wijze zorg kunnen krijgen.

De heer **Hagen (Trots)** vraagt haar naar een typering van het proces tot nu toe.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt geen aanleiding te zien voor schoonheidsprijzen. Zij heeft behoefte aan een compleet feitenrelaas over wat is besloten, meer duidelijkheid over de juridische haalbaarheid en over de positie van Brijderstichting en Leger des Heils.

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt dat alle partijen in het verleden steeds kritisch gekeken hebben naar de invulling van de unilocatie. Er werd door de vorige wethouder wel eens beweerd dat het cliëntenbestand voor de unilocatie zou slinken, omdat een deel zou vertrekken naar ander voorzieningen op andere plekken, bijvoorbeeld een RIBW-hostel voor langdurig werklozen. Hij is benieuwd over hoeveel daklozen het nu nog gaat. Het is hem niet duidelijk in hoeverre nu nog vastgehouden wordt aan het oorspronkelijke plan van eisen. De voortgangsrapportages gaan nooit de diepte in maar blijven steken in het oprapen van losse eindjes. Hij vraagt zich af waarom de raad niet kan zien wat er gebeurt met de adviezen van cliëntenraden. Een van de vragen op 6 januari was of commissieleden nog steeds achter het idee van de unilocatie stonden. Hij heeft daar volmondig ja op geantwoord in de verwachting dat het oorspronkelijk plan van eisen gehandhaafd bleef. Nu ziet hij dat er bijstellingen voorgesteld worden. Zijn instemming met het onderzoek betekende geenszins een keuze voor die locatie. Dat had ook te maken met de wijze waarop de participatie van omwonenden zou uitpakken. Hij is benieuwd naar de rol van RIBW nu het woonhotel aan de Wilhelminastraat niet blijkt door te gaan. Voor de aankoop van het pand heeft de raad wel een garantie moeten afgeven, maar informeren over het mislukken werd kennelijk niet nodig gevonden. De sprekers lijken beter geïnformeerd dan de raad, moet hij helaas vaststellen. Hij betreurt het dat de raad steeds op informatieachterstand gezet lijkt te worden.

De heer Vrugt (Actiepartij) vraagt hoe GroenLinks de omgang van de wethouder met de raad dan benoemt. Hij noemt die zelf onacceptabel.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** vraagt of GroenLinks nu dus tegen voortzetten van het onderzoek is. Tot dat onderzoek is volgens haar immers op onjuiste gronden besloten.

De heer **Hagen (Trots)** zegt te proberen dat elke fractie een stapje terug wil doen in het proces. De ene wil terug naar de keuze voor een unilocatie, anderen willen terug naar de zoekcriteria of plan van eisen of nog verder in het proces. Hij vraagt tot waar GroenLinks terug wil.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** proeft veel wantrouwen in de woorden van GroenLinks. Hij vraagt zich af waarom die partij de reactie van de verantwoordelijke wethouder afwacht alvorens zelf tot een opstelling te komen.

Mevrouw **Özogul (SP)** vraagt waarom een duur onderzoek nodig zou zijn om aan te tonen dat de raad verkeerd is geïnformeerd en daarom op onjuiste gronden een besluit genomen heeft. Tot hoever wil GroenLinks terug in tijd om een goed oordeel te kunnen geven?

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt te hechten aan juiste informatie. Hij hoort verschillende geluiden en ziet het onderzoek als een middel om die juiste informatie te krijgen. In dat onderzoek dienen ook andere aspecten, zoals veiligheid en leefbaarheid, te worden meegenomen. Hij is benieuwd naar de argumenten die uit het onderzoek naar voren komen. Hij wil het niet hebben over vertrouwenskwesaties. Hij blijft kritisch en de wethouder heeft excuses aangeboden. Er is nog geen enkel besluit genomen, maar hij wil opheldering over andere mogelijkheden, over de veiligheid en leefbaarheid, over het oppervlaktecriterium en de andere zoekcriteria en de reikwijdte van bestemmingsplannen. Hij wijst ten slotte op de gemeente Apeldoorn waar een vergelijkbaar proces speelt.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat de SP van meet af aan voorstander is van een unilocatie waar mensen dagbesteding krijgen en waar doelgroepen goed gescheiden op hen toegesneden zorg verleend kan worden. Waar bovendien een geschikte buitenruimte voor de cliënten is. Dat maakt onderdeel uit van het regionaal kompas. Zij haalt aan dat de burgemeester indertijd toegezegd heeft dat er zorginhoudelijke plannen zullen komen. Dit in antwoord op de aanhoudende vraag in de vorige periode naar de zorgplannen. Zij vraagt zich af hoe het daarmee staat in deze tijd van bezuinigingen. Het is haar op dit moment niet duidelijk welke voorzieningen overeind zullen blijven. Zij noemt als voorbeeld de dagbesteding. Een onderzoek naar welk pand dan ook is dus omgeven met onzekerheden. Ondanks haar bezwaren tegen de beslotenheid van de vergadering van 6 januari heeft zij daar ingestemd met het haalbaarheidsonderzoek omdat er volgens de wethouder nog maar één locatie overgebleven was als realistische optie. Zij zegt geschokt te zijn nu uit het te laat aangereikte lijstje blijkt dat er wel meer mogelijkheden zijn. Het besluit voor het onderzoek is dus genomen op onjuiste gronden. Met de informatie van dit moment wijst zij het onderzoek af.

De SP is volgens spreekster nooit een voorstander geweest van een unilocatie in het centrum en heeft in het verleden al eens de Waarderpolder geopperd. Daar was de burgemeester in augustus 2009 echter tegen gekant. Anders dan de interrupterende heer Azannay ziet zij dit niet als een verbanning van mensen tegen hun wil, maar als het aanbieden van zorg op een plek waar alle gevraagde zorg en nuttige dagbesteding te realiseren valt. De bewering dat deze mensen dan toch het centrum weer zouden opzoeken, is volgens haar nooit goed onderzocht. Evenmin heeft zij ooit iets gemerkt van het gevraagde onderzoek naar andere gemeenten waar unilocaties overwogen of gerealiseerd zijn. Daar is in de vorige raadsperiode door de PvdA om gevraagd met steun van de SP.

De SP heeft geconstateerd dat er sinds 6 januari geknibbeld wordt aan het plan van eisen dat toen nog recht overeind leek te staan. Het oppervlaktecriterium zakt voortdurend. Zij wil meer helderheid over het resterende concept van de unilocatie. Zij vraagt zich af of de aanpassing van de zoekcriteria en de omschakeling van programma van eisen naar programma van wensen niet vooral is ingegeven door de wens om de beoogde locatie geschikt te verklaren.

De heer **Veen (VVD)** erkent de problemen. De huidige locaties zijn niet meer geschikt en de gemeente heeft een zorgplicht, waar omwonenden niet zitten te wachten op een unilocatie. De VVD is niet tegen een unilocatie. Als oud-zeeman voert hij aan te houden van duidelijkheid, helder zicht en een duidelijke koers. Hij heeft nu het gevoel dat het zicht rap terugloopt en dat de koers instabiel is. Volgens hem is het dan verstandig zaken even stop te zetten en een loods of een alternatieve haven te vinden. In de voortgangsrapportage ziet hij een aantal indicaties dat de gedachten aan het verschuiven zijn. Om de beeldvorming in deze fase goed te krijgen acht hij een aantal stappen nodig. Hij denkt in lijn met D66, PvdA en GroenLinks dat er een stap op de plaats moet worden gemaakt om op te helderen wie welke posities heeft ingenomen, welke besluiten en randvoorwaarden zijn vastgesteld en wanneer welke besluiten genomen zijn. Daarna is het volgens hem mogelijk een volgende stap te nemen en uit de mist te geraken.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** vraagt of dit een pleidooi is om het haalbaarheidsonderzoek te staken.

De heer **Veen (VVD)** zegt dat het onderzoek juist heel veel informatie kan opleveren voor deze beeldvormende fase. Hij wil voortgang.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** zegt dat het betoog van de heer Veen na een helder begin in de mist eindigde. Hij vraagt hem of het niet het beste zou zijn de zaak nu terug te draaien en opnieuw te beginnen.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** vraagt of hij niet bang is dat zijn schip binnenkort gaat zinken.

De heer **Hagen (Trots)** zegt dat tegelijkertijd een pas op de plaats maken en het onderzoek voortzetten de facto neerkomt op voortzetting van het lopende proces. Een schip kan niet tegelijkertijd varen en stoppen.

De heer **Veen (VVD)** zegt dat in zijn wereld veel dingen parallel kunnen verlopen. Hij wil niet achteruit varen en hij denkt niet dat zijn schip zal zinken. Bij een schip kunnen helikopters landen of landingsbootjes opereren. Hij wil gewoon heldere informatie krijgen naast het lopende onderzoek.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat hij vragen gehoord heeft over wat zich in januari en de maanden daarvoor heeft afgespeeld, over de voorwaarden, concept en flankerend beleid van de unilocatie en over de verdere ontwikkeling bij alle verschillende oordelen over het haalbaarheidsonderzoek. Hij zegt er in januari van overtuigd geweest te zijn de juiste informatie te leveren. De lijst was toen niet beschikbaar gesteld aan de commissie. Die heeft dat ook niet als voorwaarde gesteld, kennelijk net als hij ervan overtuigd dat het afstrepen zorgvuldig was gebeurd. Intern is daarbij die lijst uiteraard wel gehanteerd. Hij vindt het een les voor de toekomst voor het college voortaan actiever informatie aan te bieden. De toetsing in het onderzoek heeft plaatsgevonden op heel globale criteria. Daar is toen alleen de locatie Gedempte Oude Gracht uit overgebleven. Die had ook kunnen afvallen op grond van het oppervlaktecriterium. Maar daarover is toen een gesprek gevoerd met de uitvoerende partijen. Het is immers hun programma van eisen. Die gaven aan er wel mee uit de voeten te kunnen. Daarom is spreker er toen van uitgegaan dat deze locatie als enige overgebleven was.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** zegt dat er in de vergadering wel gevraagd is om die lijst. Hij bestond dus wel degelijk.

Mevrouw **Koper (PvdA)** zegt dat de vergadering besloten was en dat er formeel dus niet in het openbaar uit geciteerd mag worden, tenzij de beslotenheid formeel wordt opgeheven.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat dit gebeurd is door het openbaar maken van het besluit en het stuk.

De **voorzitter** merkt op dat dit geldt voor die stukken, maar niet voor de discussie. Zij zal daar scherper op letten.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat de drie functies van de unilocatie er nog steeds in zitten. Het aantal vierkante meters - 1000 bruto en 800 netto - is volgens de twee uitvoerende partijen voldoende om te kunnen opereren. Het is later aan de raad om te beoordelen of het uitgewerkte plan kans van slagen heeft. Dat wil zeggen als het college na het haalbaarheidsonderzoek tot de conclusie komt dat dit een haalbare locatie is. In het onderzoek worden ook de reacties van de bewoners betrokken. De bedoeling is dat het college naar aanleiding van de uitkomsten van het onderzoek één advies aan de raad zal voorleggen over de voortgang. Daar wil hij nu niet op vooruitlopen.

Nu bij nader inzien dit niet meer de enige mogelijke locatie is, stelt het college voor de criteria te verruimen en het onderzoek uit te breiden.

De Brijderstichting en het Leger des Heils leggen jaarlijks verantwoording af. Daarover kan volgens hem altijd een discussie gevoerd worden als de raad dat wil.

Volgens hem is wel gemeld dat het project aan de Wilhelminastraat mislukt is. Hij zegt toe de commissie te informeren over op welke wijze dit is gecommuniceerd.

Hij had altijd begrepen dat de afspraak was dat het college het voorwerk zou verrichten voor de locatiekeuze en vervolgens aan de raad zou voorleggen of met die keuze kon worden doorgegaan. In de vierde voortgangsrapportage staat een en ander over het programma van eisen. Daar valt wat hem betreft separaat over te praten. Daar is ook de vraag van D66 aan gekoppeld naar de voorwaarde van groepsdifferentiatie. Dat moet duidelijk met elkaar uitgesproken en vastgelegd worden.

De commissie wil graag weten hoe de uitvoerders de unilocatie willen vormgeven en hoe zij de scheiding van functies willen aanbrengen. Daarnaast is ook gevraagd om een feitenoverzicht inclusief de consequenties. Met die vragen zal hij zeker aan de slag gaan. Hij vraagt de commissie in tweede termijn aan te geven hoe men denkt over voortzetting van het haalbaarheidsonderzoek naar deze locatie nu niet uitgesloten kan worden dat een andere locatie in beeld komt. Moet het onderzoek doorgaan of wil men later als alle voorwaarden helder zijn een nieuw onderzoek opstarten.

Hij zegt sterk aan integriteit te hechten en niemand op het verkeerde been te willen zetten. Hij is er steeds van uit gegaan dat in de vorige raadsperiode zaken zijn afgesproken. Alle panden zijn getoetst; over hoe dat gebeurd is kan men van mening verschillen. In augustus 2010 was er inderdaad intern iets bekend, maar zulke informatie wordt in dat stadium in principe nooit gedeeld met de raad. In november gaven de uitvoerende partijen aan dat ze op deze locatie uit de voeten konden. Dat is daarna volgens de gebruikelijke weg zo spoedig mogelijk naar de raad gebracht en dat werd dus bij de commissie van 6 januari.

Hij zegt toe alle flankerend beleid nog eens op een rij te laten zetten. Hij is het met de VVD eens dat een duidelijke koers gewenst is om verdere misverstanden te voorkomen. De uitvoerende organisaties hebben aangegeven dat ze het programma van eisen een te absolute benaming vonden. Het is dus niet een kwestie van schuiven met criteria.

De **voorzitter** stelt vast dat nu afgesproken wordt dat de koers en de criteria opnieuw met elkaar besproken zullen worden. Daar is volgens haar de hele commissie het mee eens. Zij vraagt de fracties hun tweede termijn toe te spitsen op de vraag hoe het nu verder moet met het onderzoek: doorgaan of tijdelijk stilzetten in afwachting van duidelijkheid over de voorwaarden. Dat geldt dan ook voor onderzoek naar andere locaties.

De heer **Veen (VVD)** acht helderheid over het doel noodzakelijk en dat is volgens hem dat er opvang moet komen en niet per se een unilocatie. Voor hem hoeft het onderzoek niet noodzakelijkerwijs te worden stopgezet, maar hij kan zich voorstellen dat het gezien de onzekerheid bij bewoners het verstandiger is dat wel te doen. Het lijkt hem goed het onderzoek met de partners breder te trekken, ook naar andere locaties.

Mevrouw Koper (PvdA) acht het gelijkzetten van de klokken een goede zaak. Zij wijst erop dat het programma van eisen geaccordeerd wordt door de gemeente en de raad, niet door de uitvoerende instanties. Zo staat het in de intentieverklaring. Zij stelt voor deze organisaties te vragen in de commissie een toelichting te komen geven. Verder lijkt het haar verstandig nu met het onderzoek een pas op de plaats te maken.

De heer **Azannay (GroenLinks)** pleit ook voor een pauze in het onderzoek, ook naar andere locaties.

De heer Vrugt (Actiepartij) heeft de stellige indruk dat alle haalbaarheid van dit pand nu wel getoetst is. Hij blijft vraagtekens stellen bij het feit dat het vanaf augustus zo lang geduurd heeft tot de raad werd ingelicht. Het komt hem voor dat alles is toegeschreven naar deze locatie. Hij is voor het stopzetten van alle onderzoek, omdat zijn fractie gekant was en blijft tegen elke unilocatie. Wel zag hij nog graag een betere onderbouwing van de toetsing van al die andere panden.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** is voor stilzetten van het onderzoek. Hij bepleit een principediscussie over de unilocatie bij het vaststellen van de criteria en koers.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat de wethouder de commissie van correcte informatie had moeten voorzien. Daar had de commissie niet om hoeven te vragen. Het verbaast haar dat de wethouder nu op zoek gaat naar andere panden waar hij eerst beweerde dat er maar één geschikte locatie was. Zij is

voor het stopzetten van alle onderzoek. Zij heeft de indruk dat met knip- en plakwerk toch weer naar deze locatie toegeschreven gaat worden. Zij is er wel voor in de commissie de criteria en koers te bespreken.

De heer **Van den Raadt (Trots)** bestrijdt de opvatting van de wethouder dat de raad betrokken zou zijn geweest bij de locatiekeuze. Verder vraagt hij op welk precies moment in het proces de partners hebben ingestemd met het lager aantal vierkante meters.

De heer **Hagen (Trots)** acht het een goede zaak met elkaar de criteria te bespreken. Hij zegt de indruk te hebben dat de wethouder de toon en de urgentie van de raad niet goed verstaat. In de vorige raadsperiode is wel eens een buddy-wethouder aangesteld. Dat zou volgens hem hier ook wel eens een idee kunnen zijn. Als het onderzoek zonder extra kosten of problemen stopgezet kan worden, is hij daar zeker voor. Maar anders heeft hij geen probleem met voortzetting mits dat niet uitloopt op een trechter naar een onafwendbaar besluit.

Mevrouw **Breed (D66)** wil de criteria bespreken in samenhang met het feitenrelaas om een oordeel over het proces te kunnen geven. Dan kan men zien of er gaandeweg veranderingen zijn opgetreden. Het onderzoek hoeft voor haar niet stopgezet te worden, maar zij heeft er geen bezwaar tegen als dat wel gebeurt.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** informeert naar de status van het reeds lopende haalbaarheidsonderzoek. Zij vraagt waarom in januari ervoor gekozen is die lijst niet aan te bieden als hij er toen wel was. Zij constateert dat er verschillende interpretaties zijn van het haalbaarheidsonderzoek. Zij stelt voor het onderzoek naar de locatie daarvan los te koppelen en dat deel stil te zetten. Maar zij is er wel voor als nader onderzocht wordt hoe een unilocatie passend binnen de raadvoorwaarden van het Kompas kan worden vormgegeven ongeacht de locatie. Dat levert volgens haar meer concrete en inhoudelijke informatie op dan een breedvoerige discussie over koers en criteria.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat de koers, het waarom en de randvoorwaarden nader zal worden gedefinieerd. Hij beklemtoont dat het hem te doen om de kwaliteit en de goede uitvoering van het concept unilocatie en ontkent dat de stukken naar deze locatie zouden zijn toegeschreven. Hij noemt nog eens de stappen die in het selectieproces zijn doorlopen. De locatie bleek te voldoen op het aantal meters na. Daarop is men met de partners in gesprek gegaan. Die gaven in november groen licht. Vervolgens is dat verwerkt in een collegevoorstel dat na de bespreking in het college zonder vertraging naar de eerstvolgende commissievergadering is gebracht. De suggestie voor een buddy-wethouder zegt hij niet te begrijpen. De raad vindt hem als wethouder capabel of niet, dat zijn volgens hem de smaken. In de burgemeester heeft hij al een uitstekende sparring partner en hij kan de raad verzekeren dat deze stukken zeker geen hamerstukken zijn in het college. Hij is er altijd van uit gegaan dat het college de voorbereiding deed en de uitkomsten aan de raad zou voorleggen. Nu nog een onderbouwde lijst van alle afgewezen panden aanleggen lijkt spreker mosterd na de maaltijd gezien de kant die het nu opgaat met de verbreding. Er is alleen een lijst met de quickscans gemaakt en die is overhandigd. Hij acht het weinig zinvol nu nog energie te richten op een afgelopen discussie.

De **voorzitter** sluit de bespreking af met de constatering dat de wethouder terugkomt naar de commissie met een stuk over de criteria en de koers, aangevuld met een reactie op de suggesties van het CDA. In de tussentijd worden alle onderzoeken stilgezet. Als iemand na de discussie over die punten nog behoefte heeft aan een onderbouwde lijst dan moet die persoon dat daarna maar weer aankaarten. Zij complimenteert de publieke tribune met het getoonde geduld.

8. Brief van wethouder Van der Hoek d.d. 26 januari 2011 inzake Dienstenwinkel

Vanwege tijdgebrek wordt dit onderwerp doorgeschoven naar een volgende vergadering.

9. Rondvraag

De **voorzitter** stelt gezien het late tijdstip voor de rondvraag te verdagen naar de volgende vergadering. Desgewenst kan men de vragen ook per e-mail stellen. De commissie gaat akkoord.

10. Agenda komende commissievergaderingen

Dit punt is niet behandeld. De voorzitter en de secretaris stellen een agendavoorstel op.

11. Sluiting

De voorzitter sluit het openbare deel van de vergadering om 24.00 uur.